

4. januar 2006

Landsstyreformand

Hans Enoksen

Postboks 1015

3900 Nuuk

Til Landsstyreformand Hans Enoksen

Med udgangspunkt i § 36 stk. 1 i Landstingets Forretningsorden har jeg følgende spørgsmål til dig:

Spørgsmål: Om hjemmel til telefonmøder i kommunal- og bygdebestyrelser og udvalg.

- 1) Kan det bekræftes, at bestemmelser i Landstingslov nr. 20 af 3. november 1994 om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. er til hinder for, at folkevalgte telefonisk kan deltage i kommunal- og bygdebestyrelsesmøder, herunder udvalgs møder ?
- 2) Kan det endvidere bekræftes, at der eksisterer en årelang praksis for, at møder i Landsstyret gennemføres telefonisk, herunder tillige møder med fortroligt indhold ?
- 3) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende, agter Landsstyret i givet fald så, at tage initiativ til at ændre på dette forhold ved at fremsætte et ændringsforslag, hvorefter der skabes klar hjemmel for, at kunne gennemføre de pågældende møder telefonisk eller ved brug af anden moderne teknik, således at det ikke er påkrævet at deltagerne mødes fysisk ?
- 4) Agter Landsstyret i givet fald at fremsætte forslag om ændring af forholdet i 2006?
- 5) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende, så vil jeg opfordre Landsstyret til at fremkomme med et estimat over, hvad det på årsbasis koster samfundet, at fastholde, at de pågældende møder skal gennemføres ved fysisk fremmøde.

Begrundelse:

Jeg er blevet bekendt med, at man forstår bestemmelserne i Landstingslov nr. 20 af 3. november 1994 om kommunalbestyrelsesmøder og bygdebestyrelser m.v. på den vis, at der ikke er hjemmel til at afholde kommunalbestyrelsesmøder og udvalgsmøder telefonisk, men at deltagelse i møderne kræver fysisk fremmøde.

Det er min overbevisning, at det grønlandske samfund ville kunne spare en ikke ubetydelig sum, såfremt man ved hjælp af moderne tekniske hjælpemidler, kunne gennemføre de nævnte møder uden fysisk fremmøde, således som muligvis praktiseret i Landsstyret, men dog i Hjemmestyrets administration og i Landstingets Udvalg gennem mange år – uden at dette tilsyneladende har afsvækket handlekraften i de nævnte fora.

Udgifter til tabt arbejdsfortjeneste, dagpenge dækning af rejse- og opholdsudgifter og lignende må alt andet lige betyde en fordyrelse af nærdemokratiet, sammenholdt med muligheden for at tage moderne teknik i brug med den fleksibilitet dette yderligere må medføre.

Vi har alle en forventning om, at det kommunale landkort vil blive ændret i de kommende år, og at der i et eller andet omfang vil blive skabt større enheder, hvor vi må påregne, at folkevalgte i nærdemokratiet i endnu større omfang end hidtil vil være spredt over et større fysisk område. Handler vi ikke nu, og tager højde for denne situation, kan man frygte, at udgifterne vil eskalere yderligere, såfremt moderne elektroniske hjælpemidler ikke kan tages i brug.

Som begrundelse for mine spørgsmål og mit budskab henviser jeg endvidere til følgende anbefaling fra side 9 i Strukturudvalgets betænkning:

*” Det **anbefales**, at videokonferencer i forbindelse med kommunalbestyrelsesmøder og udvalgsmøder lovliggøres for at smidiggøre kommunalbestyrelsens arbejde og begrænse rejseaktiviteten.”*

*” **Inassutigineqarpoq** kommunalbestyrelsit ataatsimiititaliallu ataatsimiinnerisa videokkut ingerlanneqarsinnaaneri inatsisitigut ajornarunnaarsinneqassasut kommunalbestyrelsit sulinerat eqaallisarumallugu angalasarnerillu killilersimaarumallugit.”*

Jeg skal anmode om at modtage din besvarelse inden den 18. januar 2006, idet jeg på baggrund af din besvarelse vil vurdere, hvorvidt jeg finder anledning at gå videre med forholdet.

Med venlig hilsen

Lene Knüppel

Landstingsmedlem